

Stanisław Kołodziejcki, Bożena Reyman-Urbańska, Teresa Radwańska

Kraków, pl. Wiosny Ludów 3/4

Informator Archeologiczny : badania 11, 170-171

1977

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

dr hab. Aleksandry Cofta-Broniewskiej. Finansował
Urząd Wojewódzki w Bydgoszczy. Pierwszy sezon
 badań. Grodzisko wczesne średniowiecze /fazy A,
B, C, D/.

Badanie prowadzone w 3 rejonach w obrębie gródka, na wewnętrznym stoku wału i na majdanie, gdzie wykonano 5 sondy o łącznej powierzchni około 40 m², na podgrodzium - 2 sondy o powierzchni 20 m² i na skarpie, dawnej plašnicy, w zachodniej części wyspy. W obrębie gródka, w wykopach zlokalizowanych w połęciu przypuszczalnej bramy, odsłonięto pozostałości 2 konstrukcji: drewniano-kamiennej, o szerokości około 4 m pokrywanej dolną częścią stoku wału i przyległy pas majdanu oraz resztki konstrukcji kamiennej, nieco szerszej, wzniesionej na zgłazozach poprzedniej. Stwierdziła ona być może fragment jakiejś budowli zabezpieczającej wejście do gródka. Obie konstrukcje datować można orientacyjnie na czas od końca X wieku do 2 połowy XI.

Na podgrodzium odsłonięto kilkanaście obiektów nieruchomych, w tym chatę półziemiankową i różnego rodzaju jasy gospodarcze. Analiza układu stratygraficznego wykazuje, iż w badanej strefie należy liczyć się z 2 wyraźnymi okresami osiedlenia: w dobie kultury Łużyckiej i w starszych fazach wczesnego średniowiecza ze szczególnym nasileniem w fazie C. Z materiałów ruchomych na uwagę zasługuje zbiór ceramiki pozwalający przedstawić rozwój tej dziedziny wytwórczości od sztychowego podokresu wpływów rzymskich po IX wiek włącznie, oraz data prašnice glinianej.

Materiały przechowywane są w magazynach Katedry Archeologii UAM w Poznaniu.

Przewiduje się kontynuację badań.

KOTOWICE, gm. Brwinów
woj. warszawskie

patre
okres wpływów rzymskich

KRAKÓW
pl. Wiozny Ładów 3/4

Muzeum Archeologiczne
w Krakowie

Badania prowadzili mgr Stanisław Kołodziejaki,
Bożena Reyman-Urbańska /autor spracowania/
pod kierownictwem mgr Teresy Radwańskiej, Fi-
nansowało Muzeum Archeologiczne w Krakowie.
Drugi sezon badań. Warstwy wczesnośredniowieczne,
średniowieczne i nowożytne.

Podczas prac instalacyjnych na dziedzińcu pałacu Wielopolskich /obecnie Urzędu Miasta/, przeprowadzono prace ratownicze. Wykop II usytuowano w południowo-wschodniej części dziedzińca. Stwierdzono w nim występowanie trzech zniszczonych murów z ka-

nienia wapiennego, połączonego zaprawą wapienną. Jeden mur biegł w kierunku północ - południe. Pozostałe dwa mury usytuowane były po osi wschód - zachód. Stopa jednego z nich tj. muru IX leżała na głębokości 1,8 m.

Przy murze IX wystąpiły, nad calcem odkrytym na głębokości 1,8 m, warstwy kulturowe w dużym stopniu zniszczone, o miąższości 90 cm. Zawierały one ułamki ceramiki wczesnośredniowiecznej, w tym również białe. W górnych partiach warstwy zaobserwowano niewielką ilość ceramiki średniowiecznej.

Wykop III założono po wschodniej stronie dziedzica. Uchwycono w nim warstwy kulturowe na odcinku 10 m; Natomiast na niewielkim odcinku odsłonięto tylko piaszczysty calc na głębokości 2,2 m. W calcu zaobserwowano fragment jamy o miąższości 60 cm, zawierającej ceramikę wczesnośredniowieczną. W pozostałych częściach wykopu występował materiał ceramiczny średniowieczny i nowożytny. Natrafiono na fragmenty czterech murów o kierunku wschód - zachód z których jeden jest kontynuacją muru IX z wykopu II. Pozostałe wykonane są z kamienia i cegły.

KRAKÓW - Stare Miasto
ul. Waryńskiego - Planty
Skarpa

Muzeum Archeologiczne
w Krakowie

Badania prowadził mgr Emil Zaitz pod kierunkiem mgr Teresy Radwańskiej i dr. Kazimierza Radwańskiego. Finansowało Muzeum Archeologiczne w Krakowie. Siódmy sezon badań. Osadnictwo i umocnienia obronne wczesnośredniowiecznego Okołu /IX - XIII w./ oraz średniowieczny mur obronny.

Kontynuowano badania w północnej części tzw. Skarpy, po wschodniej stronie ogrodu klasztornego SS Bernardynek. Celem prac było dalsze rozpoznanie wczesnośredniowiecznych nawarstwień osadniczych i umocnień obronnych północno-wschodniej części Okołu oraz uzyskanie danych odnośnie posadowienia średniowiecznego muru obronnego. W trakcie obecnego sezonu odkryto i przebadano:

1. Nawarstwienia wczesnośredniowieczne związane ze starszym horyzontem osadniczym Okołu /IX-X w./. Łączna miąższość warstw z tego okresu kształtuje się w granicach 70-80 cm. W ich obrębie występują fragmenty naczyń wczesnośredniowiecznych i prehistorycznych /neolit/, wyroby krzemienne /paleolit i neolit/ oraz kości zwierzęce, węgle drzewne, grudki polepy i zbutwiałe szczątki drewna, kory oraz innych materiałów organicznych. Z tą serią nawarstwień związany był także obiekt jamowy o bliżej nieokreślonej funkcji. Posiada on kształt owalny, mocno wydłużony, o osi dłuższej na linii północ - południe. Szerokość w partii przydennej wynosi 180-240 cm, natomiast długość nie została uchwycona, znacznie przekracza 480 cm. Płaskie dno obiektu usytuowane było na głębokości 280 - 300 cm poniżej współczesnego mu poziomu użytkowego. Na dnie obiektu wystąpiła warstwa brązowo-brunatnej gliny